

OBSAH

- 7 **„Divadlo nie je miestom
pre radostné posolstvá“**
Jana Wild
- 17 **Ríša zvierat**
- 61 **Čierna voda**
- 149 **Zimný slnovrat**
- 277 Súpis divadelných inscenácií Rolanda
Schimmelpfenniga v slovenských
profesionálnych divadlách

Prvé dejstvo**1.**

Dvaja herci v hereckej šatni, Peter a Frankie. Obaja sú zreli až neskori tridsiatnici. Frankie je starší. Ešte len vošli, majú na sebe svoje vlastné oblečenie. Frankie má pri sebe veľkú športovú tašku, ktorá neskôr bude dôležitá.

Vyzliekajú sa. Postupne sa menia na zvieratá: líčia si tváre, maľujú si vzory na telo, lepia si naň chlpy alebo perie alebo kusy srsti.

Z Petra sa na konci scény stane lev, z Frankieho zebra. Obaja vykonávajú dlho odskúšanú postupnosť premyslených, sebaistých pohybov rúk. Ich pohyby sú rutinované a hoci sú sebaisté, prezrádzajú predsa aj čosi ako hrdosť alebo sebavedomie. Kvalita aj originalita oboch kostýmových návrhov (ako aj všetkých, čo ešte budú nasledovať), aj keď sú jednoduché, je vynikajúca. Ku koncu scény si prípadne ešte na hlavy nasadia aj výrazné masky z dreva, slamy alebo z papiera, ktoré im však nezakryjú tvár.

PETER *zmätený a zároveň iritovaný, znechutený* Volské oko – volské oko?

FRANKIE Volské oko – volské oko.

Pauza.

PETER *spýtavo, znechutene* Alebo fľaša kečupu?

Pauza.

FRANKIE Volské oko a fľaša kečupu –

PETER Kečup. To čo má byť – volské oko a fľaša kečupu –

Krátka pauza. Znovu začne.

Toast –

Krátka pauza.

Korenička –

Krátka pauza.

To čo má byť –

FRANKIE *už aj on je iritovaný* Čo to má byť?

Krátka pauza.

Čo to je?

PETER Čo to má byť –

Krátka pauza.

FRANKIE Volské oko.

Krátka pauza.

Kečupová fľaša. Toast. Korenie.

Mlčia.

PETER *nahlas a úsečne* Ale áno!

MUŽ

s vytreštenými očami
sa plavci ponárajú
do černe,

INÁ ŽENA

natahnuté ruky
hľadajú dno,
a nedosiahnu ho,

MUŽ

mladé telá
sa kľžu tmou,
kľžu sa vodou,
všetko je čierne,

MUŽ A ŽENA

ale vysoko nad nimi,
zlomený na vodnej ploche,
strieborný,
sa ženie mesiac.

INÝ MUŽ A INÁ ŽENA

Nakláňajú sa –

ŽENA

búšiacie srdcia,

MUŽ

plné pľúca –

ŽENA

s pretlačenými chrbticami
hľadajú cestu späť na vzduch,
hore k mesiacu,
a hore ku hviezdám,

MUŽ

späť,

Osoby

ALBERT

BETTINA

CORINNA

RUDOLPH

KONRAD

*Marie a Naomi, ani jednu nevidno.**Podľa možnosti odznie aj text, ktorý nie je súčasťou dialógov.*

1.1

Albert a Bettina, obaja viac ako podráždene.

- ALBERT Prečo sa nemôžeš privítať so svojou matkou? Prečo sa proste neprivítaš so svojou matkou?
- BETTINA Lebo mám –
- ALBERT Prečo to musím robiť ja, vždy keď príde na návštevu –
- BETTINA Som musela – lebo som mala súrny –
- ALBERT Vždy, keď sa zjaví vo dverách, niekam utečieš alebo v kuse telefonuješ –
- BETTINA Nemohla som – hovorila som s produc-
- ALBERT A ja tam s ňou stojím –
- BETTINA Keď sa s produc-
- ALBERT Ja tam s ňou stojím, stojím tam a kon-ver-zu-jem – a ja neznášam konverzovať!

1.2

Klavírna hudba. Chopin. Nokturno č. 2.

Zima.

Je večer.

Teplé svetlo.

Vonku je noc.

Je to veľmi studená severná noc

a za veľkými oknami

sneží.

Titulky.

1.3

- ALBERT Prečo sa s ňou proste neprivítaš?
- BETTINA Privítať – nemohla som –
- ALBERT Neprivítaš a necháš ma s ňou stáť –
- BETTINA Producent bol dôležitejší, ani ty by si svoju korekt-

1.4

Producent.

On to slovo neznáša. A vie, že nehovorila s producentom, ale s niekým iným.